

[Statsministeren.]

Medlem kender jo den Sag grundigt, ved jeg; det ærede Medlem ved jo, at der er udgaaet Skrivelser, underskrevet af kendte Venstremænd, til Sogneraadene og Sogneraadforeningerne, hvori disse er blevet indtrængende opfordret til at besvare Ministeriets Forespørgsel om, hvorvidt man kunde anvende nogle af disse Millioner, benægtende, og denne Parole har i nogen Grad virket, det kan ikke bestrides, Venstre er jo endnu ikke saa derangeret et Parti, at det ikke kan øve nogen Indflydelse i en Del Sogneraad, hvor Venstre har Flertal. Men den virkede nu alligevel ikke saa godt, som det ærede Medlem tror, det ærede Medlem har sikkert ikke helt fulgt med i Sagen, for saa kunde han ikke have talt, som han gjorde i Gaar, thi $\frac{1}{3}$ af Kommunerne har svaret, at man ønskede Vejmillionerne, og det er gjort op, at disse og en Række andre Kommuner har fremsat Ønske om Anvendelse af 42 200 604 Kr. Men altsaa fra Venstres Sogneraad og Amdsraad kom der Svar efter Parolen, det er rigtigt; dog var det ikke helt og fuldt gennemført, undtagen i eet Amt, og det var betegnende nok Thisted Amt — jeg skulde tro, at det er dér, Venstre føler sig rigtig sikker. Det viste sig, at det var et „rent“ Amt, et rent Venstreamt. Fra alle Thisted Amds Sognekommuner blev der svaret nej, dér var Vejene i en saadan Stand, at man kunde svare Nul som Svar paa Forespørgselen om, hvor meget man kunde anvende til Vejarbejder; fra samtlige Thisted Amds Kommuner kom der: Nul, det er rigtigt, i dette Amt virkede det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal opløftende og befriende. Som Følge af denne Udvikling i Sagen og som Følge af, at de to Partier, der altsaa raader over de 4 Stemmer i Landstinget, gik imod det oprindelige Forslag, er det blevet reduceret og forandret. Men dette reducerede Forslag vil jo ogsaa betyde noget, tro endelig ikke, at det er ganske værdiløst, der kan efter dette anvendes adskillige Millioner Kroner aarligt til ekstraordinær Fremskyndelse af Vejarbejder, hvorved adskillige arbejdsløse vil faa Beskæftigelse. Og dette Forslag vil blive gennemført i denne Samling, om vi saa skal holde Samling til Pinsen! Der kan ikke være Tvivl om, at den Overenskomst — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Gaar bekræftede —, der er indgaaet mellem de 3 Partier, der har Flertallet her og i Landstinget, maa gennemføres, ellers opfører al anstændig Forhandling mellem politiske Partier, og saa er det i og for sig

ligeegyldigt — jeg husker ikke hvem, det var vist det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der sagde det forleden Dag —, hvornaar vi kommer hjem, det gælder først og fremmest om at faa noget af det færdigt, som nødvendigvis maa være færdigt. Men det gaar ogsaa nok, saa vidt jeg har forstaaet.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saavel som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om Lille Bælts Bræn. Denne Sag har jo haft den besynderlige Skæbne, at først standsede Venstres Regering Arbejdets Iværksættelse, og senere blev Standsningen til Dels opretholdt ved Arbejdsgivernes Forsøg paa at gennemføre en uanstændig Løn for Arbejdet. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er en national Skandale, at dette Arbejde ligger hen, men Ansvaret for Skandalen ligger paa Entreprenørerne, som forlanger, at deres Folk skal arbejde paa saa ussel en Løn, som det har vist sig, man vil give for dette strenge Arbejde. Man kan ikke vente andet, end at man lægger Ansvaret paa deres Skuldre. Naar man fra konservativ Side gør gældende — jeg tror, det er i en Avisartikel, jeg har set det —, at Regeringen her har noget at undersøge eller blande sig i, maa det være en Misforstaaelse. Rigsdagen har taget sin Beslutning om Bevillingerne til dette Arbejde, Arbejdet er derefter blevet udbudt, Tilbud er indgivet, Tilbud er antaget, og hos nogle Firmaer gaar Arbejdet sin Gang, hos andre er det standset, fordi de paagældende Entreprenører ikke forud har sikret sig, at Arbejdet kunde udføres paa de Vilkaar, disse Entreprenører nu fandt det passende at byde. Men det er en Entreprenørs Sag at have den Slags Ting i Orden, naar han indgiver Tilbud. Men ogsaa her er det, om jeg saa maa sige, i den sidste Klokketime, man taler om det, for jeg ved, at denne Sag hører til dem, der forhandles om, og det er vel sandsynligt, at det lykkes Forligsmanden at bringe ogsaa denne Sag til Afslutning.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var forarget over Tilskuddet til Sukkerroedyrkerne. Denne Forargelse kan i hvert Fald ikke være ægte. At det ærede Medlem kan være forarget og staa her og tale om Statsalmisse, naar det drejer sig om Hjælp til den Del af Landbruget, som dyrker Sukkerroer, og som altsaa er kommet ud for en forhaabentlig forbigaaende Krise, i hvert Fald en Krise, som gør det rimeligt at undersøge, om den er af midlertidig eller permanent Karakter, hvortil der dog maa kræves nogen Tid, forstaaar jeg ikke, da det ærede Medlem dog særdeles godt kender til at uddele Stats-